MEDITACIJA – "U srcu Ljubavi"

U početku bijaše Ljubav,
tiha, vječna, bez početka i kraja,
Otac koji daruje sve što ima,
i ništa ne zadržava za sebe.

I Riječ postade tijelo,
i dođe među nas kao brat čovjeka,
Isus – lice Božje dobrote,
rana koja liječi svijet.

A Duh diše gdje hoće,
nevidljiv, a bliži od daha,
utjeha u noći, svjetlo u tami,
snaga kad čovjek više ne može sam.

I Trojstvo nije daleki tajni svijet,
nego dom otvoren za svakoga čovjeka,
stol za kojim ima mjesta za sve,
zagrljaj koji nikoga ne isključuje.

I pitam se, Bože,
zašto si tako velik, a tako bliz?
Zašto se spuštaš u naše slabosti
i dižeš nas iz prašine života?

Možda zato što si Ljubav,
a ljubav ne zna za granice,
ne traži svoje, ne odustaje,
nego ostaje – i kad mi odlazimo.

Ostani, Gospodine, u nama,
kao Otac koji ne prestaje voljeti,
kao Sin koji ne prestaje spašavati,
kao Duh koji ne prestaje oživljavati.

I kad krenemo iz ove crkve,
neka nas prati tvoja prisutnost:
u tišini doma, u buci svijeta,
u svakom susretu – Ti.

Jer gdje je Ljubav,
ondje si Ti.
I gdje si Ti,
ondje je život. Amen.